

Verslag Alchemiecongres in Breitenfürde, nabij Wenen.

Tijdens de eerste sneeuwjachten, na een lange warmteperiode waardoor er deels nog bladeren aan de bomen zaten, vond in Breitenfürde een alchemiecongres plaats. Organisator Michael Nagel, die in Nederland en Duitsland o.a. bekend is om zijn metaalelixers en tincturen, ook om zijn alchemiecurssussen, had enige bekenden uit zijn gebied en aanverwanten opgetrommeld om aan deze dag deel te nemen. Aanvankelijk waren twee dagen gepland, maar door het geringe aantal aanmeldingen vooraf is dit samengetrokken tot een dag. De meeste inleiders kenden elkaar al van andere projecten. Er was een bont gezelschap bijeen, ook aan deelnemers.

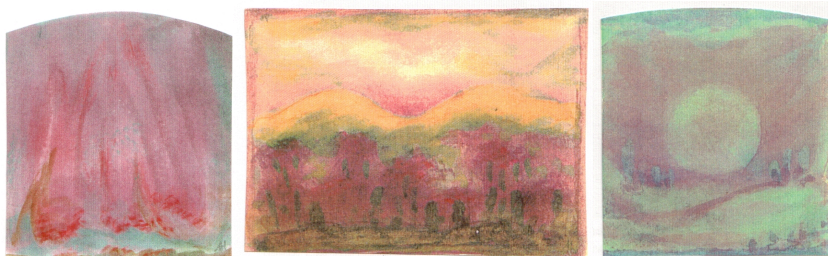
Michael Nagel opende het congres met een lezing over alchemie in de huidige tijd, voortgekomen uit de Middeleeuwse collega's en met name daarna Paracelsus en Hahnemann, en wat de antroposofie daaraan toe heeft gevoegd. Hierop zou later op de dag heer Ziauer dieper ingaan. Nagel gaf een uiteenzetting over de drie toestanden ofwel principes van de stof, te weten sal-kristallisatie (zout), mercur-verbinding (vloeibaar) en sulfur-verdamping (oplichten, vuur), welke men in elk proces kan tegen komen. Deze toestanden worden door de spagyriek, de alchemistische analysemethoden, gescheiden, gereinigd, en indien nodig worden ze weer samengevoegd. Daarna verraste hij ons met de uitspraak dat de transmutatie van stoffen in ons en in planten, zoals de omzetting van Calcium in Kalium en Natrium, heel gewoon is, iets waarvan de huidige kernfysicus met zijn koude fusie nog droomt en de eerste stappen zet (zie elders in dit blad). Volgens zijn zeggen is dit in de wetenschap niet bekend, eenvoudigweg omdat er niet in deze richting wordt gezocht. Een belangrijk item vanuit de alchemie is volgens hem nog steeds het werken met Antimoon (chemische naam Stibium), dat helaas door overmatig misbruik in de 17^e eeuw in onmin en vergetelheid is geraakt. Veel hedendaagse homeopaten en antroposofische huisartsen werken weer met dit middel, zij het in gezonde doseringen (meestal in homeopathisch verdunde vorm).

Hierop vertelde Bastiaan Bohlmeyer iets over de impuls van de turf en de betekenis hiervan voor de gezondheid van de huidige mens, aangezien het onder andere afschermt voor elektromagnetische straling. Hij vertelde over zijn zoektocht om de turfvezel dusdanig te veredelen dat er goede en zachte kledingsstoffen uit gemaakt konden worden. Iets wat hij met zijn medewerkers op instituut Breidablick (in de Middenbeemster) gedeeltelijk al heeft verwezenlijkt. Daarnaast vertelde hij over zijn zoektocht naar nieuwe medicijnen, zoals zijn rozekwartszalf, welke uit vragen uit de omgeving zijn voortgekomen; hoe hij hierbij te werk gaat, en wat hij als resultaten terug krijgt. Allemaal warm werk, dat ook met warmte werd begroet.

De Oostenrijkse schilder Roland Tiller gaf hierop een uiteenzetting over de kleuren die zich als alchemisch proces in de ziel afspelen tussen licht

en duisternis, en wat hiervan de consequenties voor het bewustzijn kunnen zijn. De door hem en zijn vrouw Birgit geschilderde beelden illustreerden rijkelijk zijn betoog. Naar voren kwam de gepassioneerde zoektocht naar de waarheid door gebaar en vorm van de kleuren heen. Zie ook de omslag van deze Sampo.

Hierna gaf hij ruimte aan collega Astrid Henning, die al jaren onderzoekt hoe men met kleuren, verkregen uit rozenbladeren, kan schilderen. Voor haar is de roos het goud onder de bloemen, en daarom de verf uit dier blad het hoogste kleurengoed om mee te schilderen. Ze krijgt dit gedaan door de veraste bloem met zuren te kleuren, het bloembladsap met verschillende logen (zie afbeeldingen).

Enige stemmingen vanuit rozenbladkleuren. A. Henning.

Na de pauze vertelde Dr. Ziauer, gepensioneerd chemicus die lange tijd gewerkt had voor de Oostenrijkse tak van de firma Weleda (antroposofische medicijnen), hoe Rudolf Steiner door innerlijk navoltrekken tot medicijnen kwam, zoals het bekende Biodoron voor griep, welke achteraf veel overeenkomsten bleken te vertonen met oudere alchemische recepten. Hij ging echter de omgekeerde weg; voelde zich in de ziekte in, en maakte hieruit verschillende innerlijke stappen door, waaruit dan het medicijn als een samenstel ontstond. En daarna ging hij pas zoeken in oudere literatuur. Een stuk verinnerlijking dus, en daardoor vernieuwing van de alchemie, waarbij nu vooral de ontwikkeling van de alchemist uitgangspunt vormt voor wat hij als medicijnen maakt. Een gevolg is, dat een maker alleen dat kan maken als medicijn, wat hij zelf al helemaal heeft doorleefd. Helaas toonde Dr. Ziauer met zijn betoog zelf, hoe boeiend qua inhoud ook, wat de gevolgen zijn wanneer je niet uit eigen zoeken zo'n weg gaat, maar deze alleen na maakt: zijn verhaal werkte door de opsomming van feiten slaapverwekkend op meerdere deelnemers.

Voor het invallen van de duisternis nam de geomant Wolfgang Tiller, werkzaam in Wenen, ons mee op het terrein van de inrichting voor fysisch en geestelijke gehandicapten waarop het congres plaats vond. Door inleving in wat er op dat terrein leefde, kwam iedereen, ondanks de uiterlijke kou, weer tot leven, en was weer geheel opgewekt aanwezig toen hij of zij de eigen

ervaringen mocht uitspreken. Een heel scala van belevingen kwam naar voren. Tiller gaf ons daarbij aan hoe we hier spagyrisch werkten, en hoe men de genezing van het landschap als een alchemisch proces kon bekijken – iets waar vroeger ook direct een link lag. Hij noemde als voorbeeld de eerste dierentuin Schönbrunn in Wenen, ooit aangelegd onder keizer Leopold I, samen met geomanten, vrijmetselaars en alchemisten.

's Avonds vertelde Nicolaas de Jong over zijn methoden van landschapsgenezing en werken met elementwezens, en hoe dat met muziek en ritmen vanuit de astrofische in relatie tot de menselijke lichamelijkeheden kan worden benaderd. Hij liet de deelnemers de stemming van dat moment beleven en zingen, waartegen hij de klanken en ritmen van de planeten op dat moment op zijn lier speelde. Daarna zette hij de onderdelen uiteen en liet het geheel klinken als illustratie. Vervolgens gaf hij een uiteenzetting hoe men zich specifiek door ritmen kon verbinden met de levenswerelden en de daar levende wezens, en hoe dat in landschapsgenezing kon worden toegepast. Met als uitbreiding het werk in de onderaardse sferen, dat door hem en zijn groepen vaker wordt uitgevoerd op geschonden plaatsten, zoals voormalige concentratiekampen en slagvelden.

Afsluitend klonk muziek met lier en zang, welke is geschreven vanuit die sterrenwerkingen. Ondanks de vele vragen die het congres deed rijzen, rondde dat het geheel af.

Deze bijeenkomst werd door deelnemers en sprekers als een zinvol geheel ervaren, met een sociale impuls naar de toekomst. Duidelijk kwam er naar voren dat alchemie geen wetenschap in de huidige zin is, maar geheel en al door de ziel van de bedrijver heen dient te gaan. Het wordt dan eerder tot een kunst, in zekere zin kookkunst, van binnenuit, die het werk naar anderen kan doen uitstralen. Een opmerking van Rudolf Hauschka schildert de strekking hiervan. In zijn boek 'Substanzlehre' geeft deze aan dat het voor een huidige alchemist geen zaak meer is om de Steen der Wijzen (koolstof die wordt tot diamant, de omvorming van ons fysieke door ons levenslichaam) te zoeken, maar de Steen der Liefde, waardoor medicijnen of andere methoden die hieruit worden ontwikkeld, zoals in landschapswerk, genezing kunnen brengen.

Uit: Sampo Nr. 2